

01

nois i els homes sobre les coses que els passen al voltant”.

La gran repercussió que va tenir la conferència va fer que l'escriptora en fes una segona part, *Estimada Ijeawele* (Fanbooks, 2017). “No em considero activista, és una paraula que m’espanta –va assegurar l’autora–. Sembla que un activista ha de ser noble, valuós i capaç de morir per una causa, i no és així. El do que em van oferir els meus ancestres és la capacitat d’explicar històries”. De moment, l’última novel·la de Chimamanda Ngozi Adichie ha sigut *Americanah* (2013). “Així com les anteriors novel·les em feien plorar mentre les escrivia, amb aquesta més aviat vaig riure”, va recordar. Explica la història d’amor entre la Ifemelu i l’Obinze. Ella marxa amb la família als Estats Units. Ell, en canvi, es queda a Nigèria, fins que finalment emigra a Londres. “Als Estats Units, ser negre i tenir èxit és un oxímoron –va reconèixer–. Va ser quan vaig instal·lar-m’hi que vaig descobrir que era negra. Els estereotips racials són terribles, i estan molt vius”.

Una tornada molt esperada

També aquesta setmana va ser a Barcelona l’escriptora índia Arundhati Roy (Shilong, 1961). “Fa dues dècades l’agent britànic David Godwin celebrava un còctel en un hotel de Frankfurt, coincidint amb la Fira del Llibre, en honor a *El déu de les coses petites*, primera novel·la d’una autora fins ll-

02

01
CHIMAMANDA
NGOZI
ADICHIE VA
PARLAR DE
LA SEVA OBRA
AL CCCB
PERE TORDERA

02
ARUNDHATI
ROY NO
PUBLICAVA
CAP NOVEL·LA
DES DE
L’ANY 1997
FRANCESC MELCION

vors desconeguda –feia memòria Jorge Herralde, editor d’Anagrama–. Va tenir una repercussió extraordinària. Se’n van vendre més de vuit milions d’exemplars, es va traduir a 47 llengües i va guanyar el Booker Prize”. “Aquest premi em va fer molt famosa, però mentre sortia a la portada de moltes revistes els nacionalistes van arribar al poder al meu país –va explicar Roy–. Van començar a fer proves nuclears, es van privatitzar un munt de serveis... i a mi em va semblar que havia de fer alguna cosa”.

El context social i polític va fer que Roy canviés la ficció per l’assaig. *The end of imagination* (1998) va ser el primer d’una llarga llista de llibres, entre els quals hi ha *L’àlgebra de la justícia infinita* (Empúries, 2003), *Retòrica bèlica* (Anagrama, 2005) i *Listening to grasshoppers* (2010). “En aquestes dues dècades que separen *El déu de les coses petites* d’*El ministeri de la felicitat suprema* el món ha avançat cap al desastre –va reconèixer–. El meu univers creatiu es va anar expandint i quan vaig començar a escriure aquesta segona novel·la era impossible que, en part, no acabés sent política, tot i que no és cap manifest. Vivim en una època en què la política pica a la porta de casa nostra a les tres de la matinada”.

Un dels personatges més importants del llibre és l’Anjum, un hermafrodita que forma part de la comunitat dels desconsolats i perseguits. La

col·lecció d’“ànimes boges” que a Roy li interessa investigar viuen en una Índia convulsa, sotragada pel conflicte amb el Caixmir, una regió del nord del país que des de la dècada dels 90 té mig milió de soldats que “vetllen” per l’ordre. “La novel·la vol explicar com funciona l’ocupació del Caixmir, i també la vigilància dels seus ciutadans: fa uns anys t’espiaven i t’intervenien el correu, però des de l’arribada dels telèfons mòbils intel·ligents ja no cal, perquè tothom que estigui connectat està oferint les seves dades –va recordar Roy–. Al llibre hi surt un agent dels serveis secrets que treballa per a l’Índia i que diu que cal deixar protestar la població, perquè quan s’hagin quedat sense veu tornaran a casa”.

L’escriptora va recordar una esfeïdora i relativament recent anèdota: “Al Caixmir, un policia va lligar un ciutadà independentista al seu cotxe i va conduir arrossegant-lo per terra durant cinc hores. Al govern li va semblar tan bona idea que van acabar condecorant-lo. Al cap d’uns dies un parlamentari va proposar de fer-me servir com a escut humà. Mentrestant, al Caixmir la imatge de l’home torturat l’havien imprès en milers de samarretes. El gran perill és que l’odi s’alimenta i va creixent”. L’única recepta en què Arundhati Roy creu és en “la diversitat de la resistència”. Perquè, com va exposar fa uns dies a Barcelona, “no hi ha res que es pugui resoldre unilateralment”. ♦♦

‘LIBERISLIBER’, UNA CITA LITERÀRIA INELUDIBLE

♦♦♦♦♦ J.N.

Fa vuit anys que Besalú es converteix en epicentre de l’edició independent gràcies a la fira Liberisliber. A poc a poc, la cita, que se celebra aquest cap de setmana, ha anat creixent i aglutinant bona part del sector –majoritàriament del territori català–, i enguany ja són 50 les editorials que hi seran presents, entre les quals hi ha Adesiara, Arcàdia, L’Altra, Club Editor, Comanegra, Periscopi, LaBreu, Libros del Zorro Rojo, Raig Verd i Sidillà. De Madrid hi seran presents Nórdica i Narval. De l’Aragó, Jekyll and Jill i Nalvay. Del País Valencià, 3i4, i de les Balears, AdiA Edicions, que compta amb un poderós catàleg de poesia.

Liberisliber també és un potent altaveu cultural que organitza una trentena de debats, taules rodones i activitats. Els catedràtics d’economia Antón Costas i Juan Torres afrontaran el repte de contestar si cal una reforma o la substitució del capitalisme (dissabte, 12 h). El filòsof Josep Maria Esquirol, la directora de cinema Alba Sotorra i la periodista Laia Altarriba parlaran sobre *Què produeix la cultura avui en dia?* (dissabte, 17 h). Elisabet Riera presentarà la novel·la *Llum* (diumenge, 12 h). Carol López, Pau Miró i Jordi Casanoves es preguntaran per les especificitats de l’escriptura d’obres de teatre (diumenge, 17 h). Finalment, Roger Mas tancarà les jornades amb un concert (diumenge, 19 h).

També durant la fira es faran públics els guardons Liberisliber, se sabrà qui guanya el segon premi Francesc Garriga de poesia a autors inèdits i s’inauguraran noves seccions, com ara les converses amb traductors –on participen Antoni Clapés, Jordi Mas i Misael Albarracín–, la trobada entre vuit il·lustradors i vuit editors per estimular nous projectes editorials i, finalment, el recital de relats de Víctor Català a càrrec de la poeta Blanca Llum Vidal (dissabte, 18 h).

UNA IMATGE DE LA FIRA DE BESALÚ DEL 2016. LIBERISLIBER